

© 2024 Diana Kors

ISBN 978-94-6328-553-7

Redactie: Sandra Willemen

Vormgeving: Jo-Ann Snel

Uitgeverij Boekenbent - boekenbent.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur.

Woord vooraf

Ik voelde al lang de wens om mijn levensverhaal te delen. En lang heb ik het schrijven ervan tegengehouden. Of ik begon en gooide alles weer weg. Het was confronterend voor mijzelf. En ik vroeg me af: wil ik dat iedereen dit weet? Het bleef kriebelen.

Al vanaf dat ik redelijk kon schrijven hield ik dagboeken bij. En op enig moment wist ik het: deze dagboeken ga ik als basis gebruiken voor mijn boek. Mijn leven was zoals het was, het heeft mij gemaakt zoals ik nu ben. Dankbaar ben ik voor alles en iedereen op mijn levenspad, al vond ik niet alles even leuk. Niet overal ben ik even trots op. Op veel wel en zeker op mijn (liever ons) gezin!

Ik vind het nog altijd spannend dat anderen mijn verhaal gaan lezen. Mijn levensmotto is echter:

Be yourself, no matter what they say

Zoals in het liedje van Sting, dat ik voor het eerst hoorde toen ik in Londen was (hierover lees je in mijn verhaal).

Ik besef dat de belevingen waarover ik schrijf mijn waarheid zijn en niet de waarheid. Mocht iemand zich gekwetst voelen

door mijn verhaal: dat is niet de bedoeling! Namen en omstandigheden heb ik her en der veranderd.

Een dank je wel voor Tom en Sandra die mij van begin af aan gestimuleerd hebben om door te gaan met schrijven, meegelezen hebben en dit boek mee gecorrigeerd hebben.

Een speciaal dank je wel voor Nico, mijn kinderen, schoondochters en kleinkinderen. Gewoon om wie jullie zijn in mijn leven. Ik houd van jullie!

A handwritten signature in black ink, enclosed in an oval shape. The signature reads "Diana Koers" in a cursive, flowing script.

1970

We zijn weer naar Someren geweest. Daar staat onze tent. Wij hebben echt een mooie luxe tent. En de camping is ook heel erg mooi, met een zwembad. Met vleugeltjes mag ik zwemmen. Mama gaat dan mee en zit aan de kant, knuffe zit dan ook bij haar. Vandaag was ik alsmaar aan het roepen zodat ze kon zien hoe goed ik al kan zwemmen. Maar ze hoorde me niet.

Ik heb ook de badmeester geholpen met opruimen. Dan mag ik langer bij het zwembad zijn en hoef ik nog niet naar huis. We wandelen ook wel eens door het donkerbos, ik vind het net het bos van meneer de Uil. Ik droom daar van kabouters en konijntjes. Mama zegt dat ik te veel fantaseer. Papa vindt daar soms veertjes, van die mooie blauw met zwart, van een Vlaamse gaai.

In het weekend komen opa en oma Reker, soms ook opa en oma Kors. Mama is dan niet altijd even blij, ik denk niet dat ze het zo leuk vindt op de camping.

Op de camping heb ik meegedaan met een zangwedstrijd haha en raad eens: ik heb gewonnen. Ik had de hoed van opa op en zijn stok bij me. Ik had als prijs een waterpistool gekozen. Mama was daar boos over omdat er veel grotere cadeaus lagen. Maar ik vond deze leuk.

Aan de ene kant is het leuk op de camping en aan de andere kant ook weer niet. Ans, Dick en papa zijn veel weg, leuke dingen doen. Ik blijf bij mama, die vooral de tent poetst.

Wat grappig is: 's avonds gaat er een grote sirene en dan is er eten. Van Philips komen ze dan eten brengen en moeten wij met de pannen in de rij staan. Alleen jammer dat het eten gewoon echt niet lekker is. Maar ik vind ook niet veel lekker.

's Avonds mag ik vaak met papa douchen. Dat vind ik fijn. Als papa mijn haren kamt doet hij dat veel zachter dan mama.

1972

Toen ik vandaag uit school kwam was papa thuis. Dat was wel vreemd. Hij nam Ans en mij mee naar boven en we moesten ieder op een knie gaan zitten. Toen vertelde hij dat oma dood is. En dat opa bij ons komt wonen. Opa krijgt mijn slaapkamer en ik ga bij Ans op de kamer slapen.

Vandaag was de uitvaart van oma. Vanaf oma's huis liepen we met een grote stoet naar de Sint Trudo kerk. In de kerk moesten we stil zijn. Daarna gingen we naar het kerkhof en daarna nog koffiedrinken.

Opa woont nu bij ons. Zijn stoel staat in de huiskamer. Ik

januari 1975

Gister had mama kookles samen met tante Mieke. Ik vind het altijd wel leuk als mama weg is, want dan gaat papa op de bank liggen slapen. Dan vergeet hij de tijd en mag ik lang opblijven. Eerst mag ik dan zijn oorhaartjes knippen met een kleine schaar. Meestal kam ik dan ook een tijdje zijn haren, maar ik denk niet dat hij dat merkt.

Vanochtend ging ik enthousiast naar beneden om te vragen hoe de kookles was geweest. Nou niet leuk dus, want opa had een hersenbloeding gehad. Ze had witlof met ham en kaas gemaakt.

Een paar dagen later ligt opa nog steeds in het ziekenhuis en het gaat niet goed. We waren vandaag in het ziekenhuis. Ik mocht niet naar opa toe, maar toen mocht ik van mama wel om het hoekje kijken. En daar lag hij met allemaal apparaten en slangetjes.

Hij is vandaag doodgegaan. Nu heb ik geen opa of oma meer.

februari 1975

Het is carnaval. Niet dat ik daar nu veel aan vind. Maar ik ben wel een week vrij van school. Met mama ga ik op maandag naar de stad. Dan zijn er dweilorkesten, dat vind ik wel leuke muziek. Maar we lopen vooral eerst door de winkels en dan even over het Stratumseind. Dat doen we 's ochtends vroeg. Dan is er nog niet veel te doen, er lopen maar een paar orkestjes rond.

mei 1975

Vandaag is het Moederdag. Mijn moeder krijgt van ons een gieter. Van mijn vader twee kaarsen en een stuk zeep. Ik had het ontbijt gemaakt.

5-8-1975

lief dagboek

Vandaag heb ik mama geholpen.

Toen ging ik samen

Toen ik thuis kwam ging alles op voor

wij gingen eten.

Na het eten samen.

Ans ging mee.

Ans werd met kleren en al er in gepast

Grappig he.

Diana